

[H. P. Jensen.]

maa træffes visse Forhaandsaftaler mellem Partierne om Valg af Stedfortræder, saaledes at det Parti, der mister en Stedfortræder, kan være sikker paa at faa denne igen ved Nybesættelse. Dette sikres nu ved Underhaandsaftaler, og jeg vil mene, at hvis den foreslaaede Affattelse fastholdes, kommer man til vedblivende at træffe saadanne Underhaandsaftaler eller optage i vedkommende Bys Vedtægt Bestemmelser, der tydeligt og klart fastslaar, hvorledes Stedfortræderspørgsmaalet skal ordnes.

§ 8 bestemmer, at de i Købstæderne boende Dommere og Politimestre ikke er pligtige at modtage Valg som Borgmester eller Raadmand. Jeg vil mene, at de første Ord her kan stryges, for det er givet, at hvis de nævnte Personer ikke bor i Kommunen, kan de ikke vælges. Det er altsaa ikke nødvendigt at nævne, at det kun gælder dem, der bor i Kommunen.

I § 11 er der aabnet Mulighed for, at et Byraad kan supplere sine Udvalg med Folk, der staar udenfor Byraadet. Noget lignende er allerede Tilfældet for Havneudvalgenes og enkelte Kommissioners Vedkommende. Dette, at ikke alle de paagældende Medlemmer er Medlemmer af Byraadet, volder ingen Vanskelighed i Havneudvalgene, der er nogenlunde suveræne, og i Kommissioner, der til Dels er suveræne, men hvis det skal være saaledes, at man til almindelige Udvalg kan vælge Folk, som staar udenfor Byraadet, vil jeg mene, at det kan berede visse Vanskeligheder, thi maa disse Medlemmer af vedkommende Udvalg møde i Byraadet og deltage i dets Afstemninger, eller kan de kun give Møde i Udvalgene? Der opstaar her forskellige Spørgsmaal, som bliver meget vanskelige at afgøre. Hvis Bestemmelsen skal opretholdes, bliver vi nødt til at fastsætte mere bestemte Grænser for dens Rækkevidde. Der kan være Tilfælde, hvor man ønsker Bistand af en Borger, som har særlige Evner paa visse Omraader, men som ikke er Medlem af Byraadet. Man maa i saa Fald gøre som ellers, naar man ønsker sagkyndig Bistand: man maa skaffe sig Mandens Raad og nøjes med det. Jeg tror, det vil være mest praktisk. I samme Paragrafs 3die Stykke siges der, at naar Byraadet skal foretage Valg af Medlemmer til staaende Udvalg o. s. v., skal Forholdstalsvalgmaaden anvendes, „naar dette kræves af noget Medlem“. Hvorfor skal der staa dette? Der er i og for sig slet ingen Grund til at sætte det ind. Det vilde være mere naturligt at sige, at Udvalg og Kommissioner vælges efter Forholdstalsvalgmaaden. Saa

er man paa den sikre Side, og det vilde ogsaa være det retfærdigste.

I samme Paragrafs 4de Stykke bestemmes, at i Udvalg, hvor Borgmesteren er født Formand eller Medlem, skal hans Plads regnes med, naar der foretages Forholdstalsvalg. Det bruger man ikke almindeligvis nu, og jeg vil heller ikke tro, at det er absolut nødvendigt at faa denne Bestemmelse ind i Loven, idet det maaske ikke i alle Tilfælde kan siges at være rigtigt eller heldigt; men det er et Spørgsmaal, som vi kan tale om, og som ikke er noget Kardinals-spørgsmaal.

I § 14 staar der, at Raadet er beslutningsdygtigt, naar Halvdelen af Medlemmerne er til Stede, deriblandt Borgmesteren eller Næstformanden. En saadan Bestemmelse kan have sin Betydning, den kan bl. a. hindre en Strejke i et Byraad, en Mulighed, som ikke var utænkelig, idet der kunde være Ting, man ikke vilde deltage i Forhandlingen om for derved at gøre Mødet beslutningsdygtigt. Ved den foreslaaede Bestemmelse fastsættes der bestemte Rammer, men naar man gaar den Vej, maa der sikkert ogsaa en Passus ind i Loven om, at Mødet skal være indvarslet ad lovlige Vej, saaledes at det ikke bliver tilfældige Byraadsmøder, der bliver sammenkaldt.

At Loven bestemmer, at den Avertering af Mødetid og Mødedag, som nu finder Sted i Januar, skal foregaa i April, er ganske vist en Revision, og man kan maaske sige en Forbedring, men det er en uhyre lille Forbedring.

§ 15 handler om Ministeriets Overherredømme over Byraadene og svarer til § 10 i Borgmesterloven. Dens Indhold er, maa jeg sige, temmelig strengt, men paa den anden Side er det rigtigt, at der maa være en samlende Myndighed, det erkender vi alle sammen, og derfor kommer vi sikkert ikke udenom denne Paragraf; man maa have fastsat, at Indenrigsministeriet er den afgørende Myndighed.

Derimod vil jeg protestere mod den Bestemmelse i § 17, der fastslaar, at Sognepræsten skal være født Medlem af Skolekommissionen. Det er absolut en forældet Ordning, og hvis jeg ikke tager fejl, har Partiet Venstre for Aar og Dag tilbage selv slaet til Lyd for, at sligt ikke skulde være Tilfældet. Det maa være saadan, at Sognepræsten ligesom andre Mennesker kan vælges ind i Skolekommissionen og have Sæde der; han maa have de samme Rettigheder som andre Medborgere, men jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til, at han favoriseres eller har, som man siger, en født Rettighed. Det hedder i Bemærk-